

andre Forhold er almindelig Regel, at Renten betales bagud. Dette, der efter Forslagsstillernes Mening er en Fejl ved det nuværende System, ønskes ogsaa rettet gennem § 1. Vil man nu se paa, hvilken Virkning dette Forslag vil have, vil man af den sidste Beretning fra Overformynderiet, der findes i Ministerialtidenden B. for 1893, Pag. 1090, se, at der i den Kjøbenhavnske Afdeling findes under Massebestyrelsen ca. 61 Millioner, og under enkelt Bærgemaal ca. 54 Millioner, og af den Sum, der findes under Massebestyrelsen, er atter et Beløb af ca. 45 Millioner udsat mod Panteobligationer og Bankhæftelsesobligationer, formentlig for den aldeles overvejende Del Panteobligationer, og af disse ca. 45 Millioner ere atter ca. 26 Millioner udsatte mod Pant i Kjøbenhavn og Fjortæder og ca. 19 Millioner mod Pant i Landejendomme. Rentenedsættelsen vil altsaa, saaledes som Forholdet er nu, komme til at ramme en Sum af ca. 45 Millioner; det er umuligt at angive Summen nøjagtig, i alt Fald er det umuligt for mig. Den udenbys Afdeling i Overformynderiet er ikke fuldt saa stor som den indenbys. Der findes i den under Masseformuen ca. 30 Millioner Kroner og under enkelt Bærgemaal ca. 21 Millioner. Af Masseformuen er der anbragt ca. 25 Millioner i Pante- og Bankhæftelsesobligationer, og disse 25 Millioner ere fordelte saaledes, at der er udlaant imod Pant i Kjøbstadejendomme ca. 4 Millioner og mod Pant i Landejendomme ca. 20 Millioner. Det er altsaa en Sum af ca. 70 Millioner, som Rentenedsættelsen vil virke paa, og det vil altsaa blive en meget betydelig Lettelse for det producerende Samfund, som ganske vist i første Række vil komme de enkelte til gode, der have Overformynderilaan, men i anden Række vil være et Eksempel til Efterfølgelse for enhver offentlig Institution, der maatte være i Stand til at ned sætte sin Rente.

Bestemmelsen i § 3, som jeg omtalte lidt, sigter altsaa til i Fremtiden saa vidt muligt at forhindre, at der kommer Midler ind under særskilt Bærgemaal, naar der ikke er nogen tvingende Grund dertil. Saaledes som Forholdet har været i en Række af Aar, har Overformynderiet opmuntret til, at Midler skulde indsættes under særskilt Bærgemaal, idet det i Reglen, hvor Indsættelsen ikke var grundet i jelse Lovgivningen, men hvor den berøede paa Konfirmation, har foranlediget, at Konfirmationen er bleven givet paa det Vilkaar, at Midlerne ikke modtoges i kontante Penge, men kun i Effekter. Det er en Fremgangsmaade, som jo er meget rigtig og meget fornuftig, saa

længe Renten er saa højt oppe som paa 4 pCt., men som turde være ganske overflødig, naar man lader Overformynderirenten gaa i Trit med Rentefodens Udvikling i øvrigt her i Landet, og Forslagsstillerne have derfor ment, at man maatte kunne foreskrive, at under særskilt Bestyrelse af Overformynderiet modtages kun saadanne Effekter, som, hvis Indsættelsen sker fra et Dødsbo, have ved Dødsfaldet været i vedkommende Arveladers Eje, eller, hvis Indsættelsen sker i andre Tilfælde — hvorved jo sigtes til, at en Person i levende Live søger at faa en Kapital anbragt i Overformynderiet til Bedste for en eller anden —, have i mindst 3 Aar været i vedkommende Disponents Eje. Selvfølgelig er der saa tilføjet, at Effekterne skulde være af den Art, at de efter Overformynderiets Støn egne sig til Administration af Overformynderiet. Ved denne Bestemmelse tænke Forslagsstillerne sig at modvirke Overformynderiets Tilbøjelighed til at nægte at modtage kontante Penge og søge altsaa at bevirke en større Tilgang af kontante Penge til Overformynderiet, end der nu finder Sted, og derigennem en større Udsættelse i Prioriteter af kontante Penge. Men Forslagsstillerne tilsigte tillige at forhindre, at en Arvelader, hvis Forslaget bliver til Lov, skulde søge at omgaa Lovens Bestemmelser, hvilket jo kunde faa Betydning, hvis vi temporært fik en Stigning af Rentefoden, omgaa dem derved, at han lod Eksekutorerne eller Skifteretten i sit Bo foretage, eller hvis det er en Person, der i levende Live indsætter Penge i Overformynderiet, da selv inden Indsættelsen i Overformynderiet foretog Anbringelsen af Pengene til højere Rente, end Lovforslaget vil hjemle.

Det er endelig foreslaaet, at Loven træder i Kraft fra 11te Juni 1895 at regne.

Jeg skal tillade mig paa Medforslagsstilleres og egne Vegne at anbefale dette Lovforslag, som jeg baade efter Situationen i det hele og særlig efter det Program, som under den nys ommeldte Lovs Behandling blev fremsat af den højterede Finansminister, haaber ikke vil møde nogen uoverstigelig Hindring.

Jusministeren (Melleman):

Jeg kan i Korthed præcisere min Stilling til dette Lovforslag saaledes, at jeg ikke kan gaa ind derpaa, hverken for den ene eller den anden af Paragraffernes Vedkommende. Jeg betragter Lovforslaget som gaaende ud paa en Uretfærdighed mod de umyndige og de andre Kapitalejere i Overformynderiet,